

ஓர் முடிவான அறிவுரை

[3:17, 18]

¹⁷ஆதலால் பிரியமானவர்களே, இவைகளை முன்னமே நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால், அக்கிரமக்காரருடைய வஞ்சகத்திலே நீங்கள் இழுப்புண்டு உங்கள் உறுதியிலிருந்து விலகி விழுந்து போகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருந்து, ¹⁸நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளருங்கள். அவருக்கு இப்பொழுதும் என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக ஆமென்.

பேதுருவின் நிருபம் தனது வாசகர்களுக்கு வாழ்த்துரைகளோடு சாந்தமுடன் துவங்கியது. அவர் தனது நம்பகத்தன்மையை நினைப்பூட்டி தன்னை கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலன் என்று குறிப்பிட்டார். தனது அறிவின் ஊற்றிடம் கர்த்தருக்குள் இருக்கிறது என்று உறுதிப்படுத்தினார். அவர்கள் ஆரம்பம் முதல் கேள்விப்பட்ட செய்தி தேவனுடைய உண்மையான அறிவு. அதற்குப் பின்பு, அப்போஸ்தலன் தனது கவனத்தை (உள்ளூர்) சபைகளில் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தி அழித்துக் கொண்டிருந்த கள்ளப் போதகர்களிடம் திருப்பினார். இங்கே, நிருபத்தின் நிறைவில், தானும் தன்னுடைய வாசகர்களும் அறிந்திருந்த காரியங்களுக்கு திரும்புவது பொருத்தமாயிருந்தது, ஏனெனில் அவர் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தார், இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டனர், கள்ளப்போதகர்கள் மூர்க்கத்தனமாக தங்கள் உரிமைக் கோரிக்கைகளை முன் வைத்திருந்தனர், இன்னும் தொடர்ந்து முன்வைப்பார்கள் என்று முன்பதாகவே அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் பகுதியில், பேதுரு அவர்களைக் கொண்டுவந்த அதே அறிவில் அவரது வாசகர்கள் வளர வேண்டியவர்களாயிருந்தனர்.

வசனம் 17. பேதுருவின் நிருபம் ஒரு பொழிப்புரைப் பிரபஞ்சமல்ல. தான் அறிந்திருந்த மற்றும் அன்புகூர்ந்த ஜனங்களுக்கு அவர் எழுதினார். அவருடைய உடன் கிறிஸ்தவர்கள் அவருக்குப் பிரியமானவர்களாயிருந்தனர். அப்போஸ்தலனுக்கென்று எந்தவொரு நிகழ்வு காரியமும் இல்லை, அரைக்கிற கோடாரி இல்லை, சம்பாதிக்கிற இலாபம் எதுவுமிருக்கவில்லை. அக்கிரமக்காரருடைய வஞ்சகத்திலே அவர்கள் இழுப்புண்டு தங்கள் உறுதியிலிருந்து விழுந்துபோகாதபடிக்கு இவைகளை எழுதினார். இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் “நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானங்கள் புதிய பூமியில்” தன்னோடு கூட பகிர்ந்து கொள்ளும்படி விரும்பினார் (3:13). அவருடைய நிருபங்களின் முழுச் செய்தியும் இதுதான். அவர்கள் முன்னமே அறிந்திருந்தபடியால் (தங்களைக் குறித்த) எச்சரிக்கையுடன் இருக்கும்படி உண்மையாய் எழுதினார். கிறிஸ்துவிடத்தில் வருவது ஒரு காரியம்; கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ்வது வேறொருகாரியம் என்று பேதுரு புரிந்து

கொண்டிருந்தார். அவருடைய வாசகர்கள் தேவனுடைய கிருபையிலிருந்து விழுந்துபோகாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதில் அவர் அக்கறையாயிருந்தார்.

ஒரு கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவப் பொறுப்பில் இருக்கும் ஒருவருக்கு “கள்ளப் போதகர்களுடன்” காரியங்களை செயல்படுத்தும் பணிகள் மிகவும் கடினமானவைகளாக இருக்கக் கூடும் (2:1). பிரச்சனைகள் அங்கு இல்லை என்பது போல் நடிக்க விரும்புவோர் அநேகர் இருப்பார்கள். அதற்குத் தேவையானதெல்லாம் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதில் நேர்மையாய் இருப்பதே, சத்தியம் நட்புறவு கொண்டது; சத்தியம் இன்னது என்று ஒருவர் புரிந்து கொள்வதே சத்தியம். ஒருவருக்குச் சத்தியமாகத் தோன்றுவதெல்லாம் மற்றவர்களுக்கு சத்தியமாக காண வேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் எல்லாருமே தர்க்கங்களை கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவைகள் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பாக கிரேக்க ரோம கலாச்சாரத்தில் இருந்தது போல இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்திய கலாச்சாரமாக பரவிக்காணப்படுகிறது.

அமெரிக்கர்கள் மகாபெரிய சபைகளின் உலகில் தேவ அருள் பெற்றவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் தலைவர்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர், அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்த கூட்டத்தாருக்கு ஒரு நல்ல பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சியைக் கொடுத்து செல்வச் செழிப்படைவார்கள் என்ற நேர்மறைச் செய்தியை அளித்து சுகத்தையும் சொத்தையும், வாக்குறுதியைக் கொடுப்பார்கள். ஜனங்கள் அதை மிகவும் விரும்புவார்கள். அனைத்தும் நேர்மறைக் காரியங்களாகவும் மேலானவைகளாகவும் காணுகின்றன. பின்பற்றிச்செல்வோர் படையோடு சேர்க்கப்படவோ நீக்கப்படவோ கூடும். மேலாண் நிர்வாகங்கள் எந்த பொதுத் தொடர்பு பிரச்சனைகளையும் கவனித்துக் கொள்கிறது, ஒரு நல்ல, நேர்மறை “ஆவிக்குரிய” அனுபவத்தை கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திற்கான ஆழமான ஆராய்ச்சிக்கு எத்தனைபேர் விரும்புகிறார்களோ அத்தனை பேரும் ஞாயிற்றுக் கிழமை காலையில் முனைகின்றனர். பேதுருவின் இரண்டாம் நிருபம் “நேர்மறைச் செய்திகளின்” வரிசையில் வருவதில்லை. கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து பிரிந்து போகச் செய்ய வழிநடத்துகிற “கொள்கையற்ற மனுஷர்கள்” குறித்து அவர் எச்சரித்தார்; வஞ்சகத்திலே இழுப்புண்டு போகாதிருக்கும்படி அவர் மன்றாடினார். பெரும்பாலான மதிப்பீடுகளினால், அங்கே ஏராளமான “எதிர்மறைக் காரியங்களை” இந்த இரண்டாம் நிருபம் கொண்டுள்ளது.

“தவறுகளைக்” குறித்துப் பேச அப்போஸ்தலன் பயப்படவில்லை. பேதுரு தனது ஸ்தானத்தை நிலைநாட்டி தான் இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலன் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார் (1:1) அதனால் கள்ளப்போதகர்களிடம் போராடினார். இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள், தவறை எதிர்த்து நிற்பவர்களாயிருந்தால், வசனத்தை அவர்கள் தங்களுக்கான மூலகாரணியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். எதிர்த்துப் போராடுதல் என்பது ஒரு மகிழ்ச்சியான பணியல்ல. இருப்பினும், 2 பேதுரு புத்தகம் ஒரு போராட்டச் செய்திதான். இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் உறுதியிலிருந்து விலகி வருவிப்போகும் ஆபத்தைக் குறித்து எச்சரிப்பதைக் காட்டிலும் இழந்துபோனவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைச் சொல்வது தனிப்பட்ட பலனுள்ளதாயிருக்கும். அடிக்கடி நிகழாததாயினும், அப்படிப்பட்ட எச்சரிக்கைகள் போகின்றன. கேட்கப்படாமலேயே சிலவேளைகளில் உண்மையாய் நிலைத்திருப்பதற்கான

வேண்டுகோள்கள் சண்டையிலேயே முடிகின்றன. அதன் அனைத்து கடினமான நிலையிலும், பேதுரு அந்தப் பணியை எடுத்துக் கொண்டார். தனது வாசகர்களை உறுதியுடன் தரித்திருக்கக் கோரினார். “வெளிப்பாடு தனக்கு விசேஷித்த விதமாய் கிடைத்ததாகக் கூறிக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவனுக்கும் செவிசாய்க்க வேண்டாம், அவர்கள் சொல்லும் விசேஷித்த அறிவின் மூலக் காரணமாய் குறிப்பிடுவதையும் நம்ப வேண்டாம்” என்று பேதுரு கெஞ்சினார்.

கள்ளப் போதகர்களுக்கான நச்சு முறிவு அறிவு தான். விசுவாசிகள், “தங்களுடைய உறுதிப்பாட்டில்” தரித்திருக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் அறிவைப் பெற்ற ஜனங்களாயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் எதை விசுவாசிக்கிறார்கள், என்றும் அதை ஏன் விசுவாசிக்கிறார்கள் என்று அறியவேண்டும். அவர்கள் வேத வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அறிவில் தங்களை முழுமையாய் ஆழ்த்திகொள்ள வேண்டும். சபையின் உபதேசக் கோட்பாடுகள் தான் அவளை அவளுடைய பயணத்தில் பாய்மரத்தைத் தள்ளிச் செல்லுகிற காற்றாகும். சபையின் உபதேசக் கோட்பாடுகளை நாம் குதிரை வீரனைப் போல் கையாளக்கூடாது என்று நாம் “முன்பாகவே” எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அறிவு வைராக்கியமுள்ள ஒரு விசுவாசியை உண்மையாய் நிலைத்திருப்படி வழிநடத்தும்; அறிவு வெறுமையான வைராக்கியமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பேரழிவின் பாதையில் செல்கின்றனர்.

வசனம் 18. பேதுருவின் நிறைவுரை வார்த்தைகள் தான் கிறிஸ்தவ அறிவுறுத்தலுக்கு மாதிரி. **வளருங்கள்**, என்று அவர் சொன்னார். கிறிஸ்தவப் பயணம் மேல் நோக்கி ஏற வேண்டிய ஒன்று என்று அவர் முதல் முறையாக குறிப்பிட்டது இங்கு அல்ல. அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கங்களாக 1:5-8ல் பட்டியலிட்டு பேசினபோது, வளரவேண்டும் என அறைகூவல் விடுத்தார். ஒரு ஒழுக்கத்தோடு மற்றொன்றை அவர் கூட்டி வரிசைப்படுத்தினதால், அவர் “வழங்குங்கள்” என்று சொன்னார். பேதுருவின் வாசகர்களை கைக்கொள்ளும் படி சொன்னவைகளில் “அறிவும்” ஒரு தகுதியாகும். நிருபத்தின் திறப்பு வசனங்களில் அவர் ஜெபித்ததில், “தேவனையும் கர்த்தராகிய இயேசுவையும் அறிகிற அறிவினால் உங்களுக்கு கிருபையும் சமாதானமும் பெருக்கக் கடவது” என்று சொன்னார் (1:2). நிருபத்தின் கடைசி வசனத்திலும் அப்போஸ்தலன் “அறிவு” எனும் வார்த்தையை பயன்படுத்தியுள்ளது பொருத்தமிக்கது.

வளருங்கள் என்ற அறிவுரை கிருபையையும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவுரையையும் உள்ளடக்கியது, ஆகிலும் இரண்டிற்கும் மிக நுட்பமான வித்தியாசமிருக்கிறது. கிருபை கர்த்தரால் கொடுக்கப்படுவது. அது நன்றியறிதலுடன் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று. கிறிஸ்து கிருபையை வழங்குகிறார்; கிறிஸ்தவன் அறிவை தொடர் செயல் மூலம் பெறுகிறான். வளருங்கள் எனும் அறிவுரை கிருபை எனும் கருத்தைக் குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் அறிவு எனும் கருத்து சொல்லப்படும்போது அது மிகப் பொருத்தமானதாயிருக்கிறது. அநேகமாக பேதுரு சொன்னதன் பொருள்: இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை அவருக்குள் விசுவாசமாய் வாழுகிற விசுவாசிகளுக்கு கொடுக்கப்படுவது. பேதுரு அப்படிப்பட்ட நுட்பமான விளக்கத்தைக் கொடுக்கும் பதத்தை பவுலின் நிருபங்களில் காணும் கிருபையை தனது மனதில் கொண்டிருக்கவில்லை, பவுலைப் பொறுத்தமட்டில், கிருபை

என்பது தேவனே துவங்கி கிறிஸ்துவுக்குள் கொடுக்கும் இரட்சிப்பின் கிருபையாகிய செயலைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தப் பொருளில், கிருபை என்பது கிரியைக்கு மேலாக அதற்கு விரோதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது தேவனால் கொடுக்கப்படும் கிருபை, மனுஷருடைய கிரியையினால் அல்ல. பேதுரு பொதுவான சுவைகூட்டும் பொருளாக கிரேக்கம் பேசும் உலகிற்குச் சொல்லுகிறார். விசுவாசிகளை கிருபையிலே வளருங்கள் என்று அவர் சொன்னபோது, கிறிஸ்துவின் தயவைக் குறிப்பதாக, அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை குறித்த பதத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். அப்போஸ்தலரின் செய்தியில் தங்களை உறுதியாய்த் தரித்திருப்போருக்கு கிறிஸ்து தமது ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கிறார். அவர்கள் கர்த்தருக்கான அன்பிலேயும் அவரை அறிகிற அறிவிலேயும் வளர வேண்டியவர்களான படியால், தங்களுக்கு அவர் செய்திருக்கக் கூடிய அறிவிலும், பரிசுத்தத்திலும் தேவபக்திக்குரிய ஜீவியத்திலும் வளர வேண்டியவர்களானதால், அவர்கள் கர்த்தருடைய கிருபையிலும் வளர வேண்டியவர்களாவார்கள்.

கர்த்தருடைய “கிருபையை” அறியும் உணர்வைப் பெறும் விளைவை உண்டாக்குகிற அதே நடக்கைதான், “அறிவிலே” வளருகிற விளைவையும் ஏற்படுத்துகிறது. கிறிஸ்தவ ஜீவியம் ஒருபோதும் இயங்கா நிலையை அடைவதில்லை, உயிருள்ள உயிர் அணு செயல்படுவது போல, ஒருவர் ஒன்றோல் வளருகிறார் அல்லது தேய்கிறார். வசீகரிக்கும் போதனையால் விரைவாக வீழ்ந்து போகிறவர்கள் தங்கள் ஆவியின் ஏவுதல்களை நம்பும் போதகர்களின் போதனைகளால் அறிவிலே தங்கள் அடிமட்டத்தில் இருந்தார்கள். கிறிஸ்தவத்தை எப்பொழுதாவது எழும்பும் மனவெழுச்சி உணர்வுகளால் அருபவங்களோடு சம்ப்படுத்துவோர் தங்கள் உறுதித் தன்மையிலிருந்து விழுந்து போகும் ஆபத்திலிருக்கிறார்கள், அதனால்தான் பேதுரு இந்தப் பாடங்களை ஒன்றாக இங்கே அவரது நிருபத்தின் கடைசியில் வைத்தார். “எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று அவர் சொன்னார். ஒருவர் தன் எச்சரிக்கையை பாதுகாத்துக் கொள்வதால் அவர் “வஞ்சகத்திலே வழுவி விழுந்து போக மாட்டார்,” தனது அறிவிலே வளர்ந்திருப்பார். விசுவாச வாழ்க்கைக்கு குறுக்கு வழி எதுவுமில்லை.

நிருபத்தின் நிறைவுரை இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை துதிப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு முடிவுரை வாழ்த்துரை கிறிஸ்துவின் பக்கம் நேரடியாக திருப்பப்பட்டு இருப்பது வழக்கத்துக்கு மாறானது. பெரும்பாலும், பிதாவாகிய தேவனே துதிகளுக்கான பயனிலையாகப் பயன்படுத்துவார். இப்படியாக சொன்னபின்பு, கிறிஸ்துவுக்கு இப்பொழுதும் என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக என்று சொல்லி பேதுரு தனது நிருபத்தை நிறைவு செய்வது எதிர்பாராததல்ல. நிருபத்தின் ஆரம்ப வசனத்தில் அவர் “நம்முடைய தேவனும் இரட்சகருமாயிருக்கிற, இயேசு கிறிஸ்துவின்னுடைய நீதி” என்று பேசியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவுக்கு துதி செலுத்தும் வகையில் பேசும் வாழ்த்துரைகள் தேவனுக்கே துதி செலுத்துவதாகும். எல்லாவகையிலும் இயேசு தெய்வீகம் நிறைந்தவரே. “என்றென்றைக்கும்” என்பது “நித்தியத்தின் நாள்”, “தேவனுடைய நாள்”, “கிறிஸ்துவின் நாள்”, “கர்த்தரின் வருகையின் நாள்”, “நியாயத்திர்ப்பின் நாள்,” ஆகியவைகளுக்குச் சமமான நாள். எல்லாக் காலங்களும் நிறைவு வாக்கியத்தால் சூழப்பட்டவை. நம்முடைய கர்த்தரும்

இரட்சகருமாயிருக்கிற “அவருக்கு இப்பொழுதும் என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக” ஆமென்.